

Pöytä 21-8-32

Rakas Anna Eskelinen,
Kiitos lämmin ja sydämellinen sekä nyt saapuneesta
kirjeestä että edellisestä, josta oli 50 dollari! Viimeistä
kirjettä lukiessani luulin ensin, että Te odotitte minun
nyt heti saapuvan Amerikkaan; mutta toistamiseen ja tark-
emmin luettuani huomasin, ettei sentään niin ollut tar-
vitus. Nähtäessä, kesän alussa sain juokseksi leikkiläis-
herraan Anikki Reijoselle, että kun nyt ensin syysyllä
lähdän Gallspachin (Itävaltaan) ja sitten sieltä Parii-
siin, kahden kevyellä Amerikkaan. Se oli juokseksi loh-
dutus A. R.:lle y. m., jotka korosti pelkissivät kotitapa-
ni täällä Suomessa. Mutta onhan minua silloin talloin
pyydetty tulemaan U. S. A:han, ensimmäistä kertaa jo 30
vuotta sitten. Täytyi luovuttaa. Vaikkei siitä mat-
hasta tähän mennessä ole mitään tullut, olen siitä aina
mielessä pitänyt, sillä onhan minulla veli pesheinen New
Yorkissa (konsuli George E.), joka niinkään on kehottanut
tulemaan. Periaatteellisesti minulla siis ei ole mitään A-
merikassa käyntiä varten. Esteitä on vain ollut työt täällä,
joka mikä aina on vartenut läsnäoloani. Jos nyt se este
voihan syöjättä, en jidi mahdottomana hientonakka yh.

dysvalliassa, kunhan terveys ja ruumiinvoimat sen myötä-
vät. Eikä sopisi liioin odottaa niin kauvan, että ne jo
tyypellisesti menevät!

En osaa muuta sanoa kuin että Te, rakas Anna, olet
te sanomattoman arvokas ja hyvä. Ja pitäneen minun uskoa
sanoihini, ettelle silti mitään itseltänne kieltä. Kain-
ka lienee... ja että olette valinnut minut hyväksyntenne
kohteeksi, siitä paljuttakaan Teitä kiitos! Kyllä Te nyt
suurta huojennusta minulle tuotatte.

Kesäkurssit olivat onnistuneet Jyväskylässä
etenkin siinä merkityksessä, että rakkautekka oli niin
paljon ilmassa. Olin niin liikutettu viimeisenä päivänä,
että kynnetykseni sanoin: mihin joutuisin ilman Teitä
ja Teidän rakkauttanne.

Kuten näette, en osaa vielä määritellä matkojeni
sen tarkemmin. Luennot alkavat Helsingissä syyskuun
alussa ja ennen syyskuun loppupuolta en lähde ulkomail-
le. Ensimmäinen paikka, mihin menen, lienee Gallsprach,
jossa saan hoitaa. Menenkö sitten kirjoittamaan Pari-
isiin vaiho Takholmiaan vai minne, en tiedä. Ehkä
palaan Suomeen. Kaikki riippuu asiaankuuloista. Täällä
tuntuu nyt olevan raudallista. Ei ole enää minua kohtaan
semmoista viikantapusta ilmassa kuin oli keväällä ja vä-
ne syksyllä.

Voika hyvin, rakas Anna, kirjoitan kyllä taas ja
odotan kirjoitta Teiltä.

Teidän

F. E.